

32003R0343

L 50/1

EUROPOS SAJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

2003 2 25

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 343/2003

2003 m. vasario 18 d.

nustatantis valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 63 straipsnio pirmosios dalies 1 punkto a papunktį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Bendra prieglobsčio politika, įskaitant bendrą Europos prieglobsčio sistemą, yra Europos Sąjungos tikslo palaipsniui sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, atvirą tiems, kurie aplinkybių priversti teisėtai ieško apsaugos Bendrijoje, sudedamoji dalis.
- (2) 1999 m. spalio 15-16 d. Tamperėje įvykusiame specialiaame posėdyje Europos Vadovų Taryba sutarė dirbti, kad būtų sukurta bendra Europos prieglobsčio sistema, grindžiama visišku ir nuodugniu 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvencijos dėl pabėgėlių statuso su pakeitimais, padarytais 1967 m. sausio 31 d. Niujorko protokolu, taikymu, šitaip užtikrinant, kad joks asmuo neišsiunčiamas atgal, kur būtų persekiojamas, t. y. įtvirtinant negražinimo principą. Šiuo atžvilgiu, nesumenkinant šiame reglamente nustatytą atsakomybės kriterijų, valstybės narės, visos gerbiančios negražinimo principą, yra laikomos trečiųjų šalių piliečiams saugiomis šalimis.
- (3) Tamperėje įvykusio posėdžio išvadose taip pat konstatuojama, kad šiai sistemai artimiausiu metu turėtų būti

priskirtas aiškus ir veiksmingas valstybės narės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo būdas.

- (4) Toks būdas ir valstybės narėms, ir atitinkamiems asmenims turėtų būti grindžiamas objektyviais bei teisingais kriterijais. Jis pirmiausia turėtų padėti greitai nustatyti atsakingą valstybę narę, kad būtų galima garantuoti veiksmingą galimybę pradėti pabėgėlio statuso nustatymo procedūras ir netrukdyti siekti greitai nagrinėti prieglobsčio prašymus.
- (5) Keliais etapais kuriant bendrą Europos prieglobsčio sistemą, kuri prieglobstį gavusiems asmenims ilgainiui nustatytų bendrą procedūrą ir vienodą visoje Sąjungoje galiojantį statusą, šiame etape, tobulinant tai, kas būtina, ir atsižvelgiant į patirtį, reikia įtvirtinti principus, kuriais grindžiama 1990 m. birželio 15 d. Dubline pasirašyta Konvencija, nustatanti valstybę, atsakingą už vienoje iš Europos Bendrijų valstybių narių paduotų prieglobsčio prašymų nagrinėjimą ⁽⁴⁾ (toliau - Dublino konvencija), kurios įgyvendinimas skatino derinti prieglobsčio politiką.
- (6) Šeimos vienybė turi būti išlaikoma tiek, kiek ji yra suderinama su kitais tikslais, kurių siekiama nustatant už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingos valstybės narės nustatymo kriterijus ir mechanizmus.
- (7) Tai, kad visų vienos šeimos narių prieglobsčio prašymus nagrinėtų viena valstybė narė, leidžia užtikrinti nuodugnų prašymų nagrinėjimą ir dėl jų priimamų sprendimų suderinamumą. Valstybės narės galėtų nesilaikyti atsakomybės kriterijų, kad padėtų šeimų nariams susijungti tuomet, kai tai būtina humanitariniais sumetimais.
- (8) Laipsniškas vidaus sienų neturinčios erdvės, kurioje pagal Europos bendrijos steigimo sutartį užtikrinamas laisvas asmenų judėjimas, kūrimas ir Bendrijos politikos dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir buvimo sąlygų nustatymas, įskaitant bendras pastangas valdyti išorės sienas, verčia solidarumo dvasia suderinti atsakomybės kriterijus.

⁽¹⁾ OL C 304 E, 2001 10 30, p. 192.⁽²⁾ Nuomonė pateikta 2002 m. balandžio 9 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽³⁾ OL C 125, 2002 5 27, p. 28.⁽⁴⁾ OL C 254, 1997 8 19, p. 1.

- (9) Įgyvendinti šį reglamentą ir padidinti jo veiksmingumą gali padėti dvišaliai valstybių narių susitarimai dėl kompetentingų institucijų tarpusavio susižinojimo gerinimo, procedūrų atlikimo terminų trumpinimo arba prašymų perimti savo žinion ar atsiimti nagrinėjimo supaprastinimo, arba perdavimų atlikimo tvarkos nustatymo.
- (10) Turėtų būti užtikrintas tęstinumas tarp Dublino konvencijoje įtvirtintos atsakingos valstybės narės nustatymo sistemos ir šiuo reglamentu įteisintos sistemos. Panašiai turėtų būti užtikrinta šio reglamento ir 2000 m. gruodžio 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2725/2000 dėl „Eurodac“ sistemos sukūrimo pirštų atspaudams lyginti siekiant veiksmingiau taikyti Dublino konvenciją ⁽¹⁾ darna.
- (11) Reglamentu (EB) Nr. 2725/2000 įteisintos „Eurodac“ sistemos veikimas, ypač jo 4 ir 8 straipsnių įgyvendinimas, turėtų palengvinti šio reglamento įgyvendinimą.
- (12) Dėl požiūrio į asmenis, kuriems taikomas šis reglamentas, valstybės narės yra saistomos išsipareigojimų pagal tarptautinės teisės aktus, kurių šalys jos yra.
- (13) Priemonės, būtinos šiam reglamentui įgyvendinti, turėtų būti priimanamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾.
- (14) Reglamento taikymas turėtų būti reguliariai tam tikrais laikotarpiais įvertinamas.
- (15) Reglamente laikomasi pagrindinių teisių ir principų, kurie yra pripažįstami pirmiausia Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje ⁽³⁾. Visų pirma juo siekiama užtikrinti visišką 18 straipsnyje garantuotos teisės į prieglobstį laikymąsi.
- (16) Kadangi siūlomos priemonės tikslo, būtent nustatyti valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus, valstybės narės negali deramai pasiekti, o Bendrijos lygmeniu dėl siūlomo veiksmo masto arba poveikio šis tikslas būtų pasiektas geriau, Bendrija gali imtis priemonių pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu nesiekama daugiau negu būtina siekiant to tikslo.

- (17) Jungtinė Karalystė ir Airija pagal Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 3 straipsnį 2001 m. spalio 30 d. raštais pareiškė norą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą.
- (18) Danija pagal Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius nedalyvauja priimant šį reglamentą, dėl to jai jis neprivalomas ir jai nereikia jo taikyti.
- (19) Kol bus sudarytas susitarimas, leidžiantis Danijai dalyvauti taikant šį reglamentą, santykiams tarp Danijos ir šio reglamento saistomų valstybių narių tebegalioja ir tebetaikoma Dublino konvencija,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS IR SAŲOKOS

1 straipsnis

Šis reglamentas nustato valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus.

2 straipsnis

Šiame reglamente:

- a) „trečiosios šalies pilietis“ - kiekvienas asmuo, nesantis Sąjungos piliečiu Europos bendrijos steigimo sutarties 17 straipsnio 1 dalyje apibrėžta prasme;
- b) „Ženevos konvencija“ - 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvencija dėl pabėgėlių statuso su pakeitimais, padarytais 1967 m. sausio 31 d. Niujorko protokolu;
- c) „prieglobsčio prašymas“ - trečiosios šalies piliečio pateiktas prašymas, kuris gali būti laikomas tarptautinės apsaugos valstybėje narėje prašymu pagal Ženevos konvenciją. Dėl kiekvieno tarptautinės apsaugos prašymo daroma prielaida, kad tai yra prieglobsčio prašymas, jeigu trečiosios šalies pilietis aiškiai neprašo kitokios apsaugos, dėl kurios gali būti kreipiamasi atskirai;
- d) „prašytojas“ arba „prieglobsčio prašytojas“ - trečiosios šalies pilietis, pateikęs prieglobsčio prašymą, dėl kurio dar nėra priimtas galutinis sprendimas;

⁽¹⁾ OL L 316, 2000 12 15, p. 1.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽³⁾ OL C 364, 2000 12 18, p. 1.

- e) „prieglobsčio prašymo nagrinėjimas“ - bet koks kompetentingų institucijų pagal nacionalinės teisės aktus atliekamas prieglobsčio prašymo nagrinėjimas arba dėl jo priimti sprendimai ar nutarimai, išskyrus valstybės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą pagal šį reglamentą, nustatymo procedūras;
- f) „prieglobsčio prašymo atsiėmimas“ - prieglobsčio prašytojo veiksmai, kuriais pagal nacionalinės teisės aktus aiškiai arba numatomai nutraukiamos procedūros, pradėtos jam pateikus prieglobsčio prašymą;
- g) „pabėgėlis“ - trečiosios šalies pilietis, kuris atitinka Ženevos konvencijoje apibrėžtą statusą ir kuriam leidžiama tokiu statusu gyventi valstybės narės teritorijoje;
- h) „nelydimas nepilnametis“ - nesusituokę aštuoniolikos metų nesukakę asmenys, į valstybių narių teritoriją atvykstantys nelydimi pagal įstatymus ar papročius už juos atsakingo suaugusio asmens ir ten esantys tol, kol toks asmuo ima juos prižiūrėti; prie jų priskiriami ir nepilnamečiai, be priežiūros palikti atvykę į valstybių narių teritoriją;
- i) „šėimos nariai“ - jei šeima jau egzistavo kilmės šalyje, šie prašytojo šėimos nariai, esantys valstybių narių teritorijoje:

II SKYRIUS

BENDRIEJI PRINCIPAI

3 straipsnis

- i) prieglobsčio prašytojo sutuoktinis arba su juo pastovius santykius palaikantis nesantuokinis partneris tais atvejais, kai atitinkamos valstybės narės teisės aktai ar praktika nesantuokines poras pagal jos įstatymą dėl užsieniečių tam tikru atžvilgiu prilygina santuokinėms poroms;
- ii) i papunktyje nurodytų porų arba prašytojo nepilnamečiai vaikai, jei jie yra nesusituokę ir priklausomi, taip pat nepaisant to, ar jie yra santuokiniai, ar nesantuokiniai, ar įvaikinti taip, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje;
- iii) tėvas, motina ar globėjas, kai prašytojas ar pabėgėlis yra nepilnametis ir nesusituokęs;
- j) „buvimo dokumentas“ - bet kuris valstybės narės valdžios institucijų išduotas leidimas, leidžiantis trečiosios šalies piliečiui būti jos teritorijoje, įskaitant dokumentus, įrodančius leidimą likti teritorijoje pagal susitarimus dėl laikinus apsaugos arba tol, kol pasikeis aplinkybės, neleidžiančios įvykdyti sprendimą dėl išsiuntimo, išskyrus vizas ir leidimus gyventi, išduotus laikotarpiu, reikalingu atsakingai valstybei narei pagal šį reglamentą nustatyti, arba nagrinėjant prieglobsčio prašymą ar prašymą išduoti leidimą gyventi;
- k) „viza“ - valstybės narės leidimas ar sprendimas, reikalingas, kad būtų galima vykti tranzitu ar atvykti numatytam buvimui toje valstybėje narėje ar keliose valstybėse narėse. Vizos pobūdis nustatomas pagal šiuos apibrėžimus:
- i) „ilgalaikė viza“ - valstybės narės leidimas ar sprendimas, reikalingas, kad būtų galima atvykti numatytam ilgesniam kaip trijų mėnesių buvimui toje valstybėje narėje ar keliose valstybėse narėse;

- ii) „trumpalaikė viza“ - valstybės narės leidimas ar sprendimas, reikalingas, kad būtų galima atvykti numatytam buvimui toje valstybėje ar keliose valstybėse narėse iš viso ne ilgesniam kaip trijų mėnesių laikotarpiui;
- iii) „tranzitinė viza“ - valstybės narės leidimas ar sprendimas, reikalingas, kad būtų galima vykti tranzitu per tos valstybės narės ar kelių valstybių narių teritoriją, išskyrus tranzitą oro uoste;
- iv) „oro uosto tranzitinė viza“ - leidimas ar sprendimas, leidžiantis trečiosios šalies piliečiui, kuriam konkrečiai taikomas šis reikalavimas, sustojimo ar persėdimo, kai tarptautinis skrydis susideda iš dviejų dalių, metu oro uosto tranzito zoną pereiti nepatenkant į atitinkamos valstybės narės nacionalinę teritoriją.

1. Valstybės narės nagrinėja kiekvieno trečiosios šalies piliečio, bet kurios iš jų pasienyje ar jų teritorijose prašančio prieglobsčio, prašymą. Prašymą nagrinėja viena valstybė narė, būtent ta, kuri yra atsakinga pagal III skyriuje nustatytus kriterijus.

2. Nukrypdama nuo šio straipsnio 1 dalies, kiekviena valstybė narė trečiosios šalies piliečio jai pateiktą prieglobsčio prašymą gali nagrinėti net tada, kai ji pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus neatsako už tokį nagrinėjimą. Tokiu atveju ta valstybė narė tampa atsakinga valstybe nare, apibūdinta šiame reglamente, ir prisiima su tokia atsakomybe susijusias pareigas. Atitinkamais atvejais ji apie tai praneša anksčiau buvusiai atsakingai valstybei narei, atsakingos valstybės narės nustatymo procedūrą atliekančiai valstybei narei arba valstybei narei, kurios buvo prašoma perimti prašytoją savo žinion arba jį atsiimti.

3. Kiekviena valstybė narė išlaiko teisę pagal savo nacionalinius įstatymus, laikydamasi Ženevos konvencijos nuostatų, išsiųsti prieglobsčio prašytoją į trečiąją šalį.

4. Apie šio reglamento taikymą, jame nustatytus terminus ir jo padarinius prieglobsčio prašytojui pranešama raštu ta kalba, kurią, kaip pagrįstai galima manyti, jis supranta.

4 straipsnis

1. Pagal šį reglamentą atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra prasideda, kai tik valstybei narei pirmą kartą pateikiamas prieglobsčio prašymas.

2. Prieglobsčio prašymas laikomas pateiktu, kai į atitinkamos valstybės narės kompetentingas institucijas patenka prieglobsčio prašytojo pateiktas prašymo blankas arba valdžios institucijų parengtas pranešimas. Tais atvejais, kai prašymas pateikiamas ne raštu, laiko tarpas tarp ketinimo pareiškimo ir pranešimo parengimo turėtų būti kuo trumpesnis.

3. Pagal šį reglamentą nepilnamečio, kuris yra lydimas prieglobsčio prašytojo ir kuris atitinka 2 straipsnio 1 punkte nustatytą šeimos nario apibrėžimą, padėtis yra tokia pat, kaip ir jo tėvo, motinos arba globėjo padėtis, ir sprendimą dėl jo priima valstybė narė, atsakinga už to tėvo, motinos arba globėjo prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, net jeigu nepilnametis atskirai ir nėra prieglobsčio prašytojas. Ta pati nuostata taikoma vaikams, gimusiems prieglobsčio prašytojui atvykus į valstybių narių teritoriją, ir nereikalaujama inicijuoti naujos jų perėmimo savo žinion procedūros.

4. Tais atvejais, kai prieglobsčio prašymą valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia prašytojas, esantis kitos valstybės narės teritorijoje, atsakingą valstybę narę nustato valstybė narė, kurios teritorijoje tas prašytojas yra. Valstybė narė, kuri gavo tą prašymą, nedelsdama praneša apie jį pastarajai valstybei narei, o ji tada pagal šį reglamentą yra laikoma valstybe nare, kuriai buvo pateiktas prieglobsčio prašymas.

Apie šį perdavimą ir datą, kada jis įvyko, prašytojui pranešama raštu.

5. Prieglobsčio prašytoją, kuris atsakingos valstybės narės nustatymo metu atsiėmė prieglobsčio prašymą, yra kitoje valstybėje narėje ir joje pateikia kitą prieglobsčio prašymą, laikydamasi 20 straipsnyje nustatytų sąlygų, atsiima valstybė narė, kuriai pirmiau minėtas prieglobsčio prašymas buvo pateiktas, kad būtų baigtas už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingos valstybės narės nustatymo procesas.

Šios pareigos nebelieka, jei prieglobsčio prašytojas tuo metu yra ne trumpiau kaip trims mėnesiams išvykęs iš valstybių narių teritorijų arba iš valstybės narės gavęs buvimo dokumentą.

III SKYRIUS

KRITERIJŲ HIERARCHIJA

5 straipsnis

1. Atsakingos valstybės narės nustatymo kriterijai yra taikomi tokia tvarka, kokia jie pateikti šiame skyriuje.
2. Pagal tuos kriterijus atsakinga valstybė narė nustatoma atsižvelgiant į padėtį tuo metu, kai prieglobsčio prašytojas pirmą kartą kuriai nors valstybei narei pateikė savo prašymą.

6 straipsnis

Jei prieglobsčio prašytojas yra nelydimas nepilnametis, už prašymo nagrinėjimą yra atsakinga ta valstybė narė, kurioje teisėtai yra jo šeimos narys, jei tai atitinka geriausių nepilnamečio interesus.

Nenustačius šeimos nario, už prašymo nagrinėjimą yra atsakinga ta valstybė narė, kurioje nepilnametis yra pateikęs prieglobsčio prašymą.

7 straipsnis

Jei prieglobsčio prašytojas turi šeimos narį, kuriam leista kaip pabėgėliui gyventi kurioje nors valstybėje narėje, nepaisant to, ar ta šeima buvo anksčiau sukurta kilmės šalyje, ta valstybė narė ir yra atsakinga už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, jei atitinkami asmenys to pageidauja.

8 straipsnis

Jei prieglobsčio prašytojas valstybėje narėje turi šeimos narį, dėl kurio prašymo nagrinėjimo iš esmės dar nepriimtas pirmas sprendimas, ta valstybė narė ir yra atsakinga už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, jei atitinkami asmenys to pageidauja.

9 straipsnis

1. Jei prieglobsčio prašytojas turi galiojantį buvimo dokumentą, už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą yra atsakinga tą dokumentą išdavusi valstybė narė.

2. Jei prieglobsčio prašytojas turi galiojančią vizą, už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą yra atsakinga tą vizą išdavusi valstybė narė, išskyrus atvejį, kai ta visa buvo išduota remiantis kitos valstybės narės raštišku leidimu. Tokiu atveju už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą yra atsakinga pastaroji valstybė narė. Tais atvejais, kai kuri nors valstybė narė prieš išduodama vizą konsultuojasi su kitos valstybės narės centrine įstaiga, pirmiausia saugumo sumetimais, pastarosios atsakymas į paklausimą nėra raštiškas leidimas pagal šią nuostatą.

3. Jei prieglobsčio prašytojas turi daugiau kaip vieną galiojantį skirtingų valstybių narių išduotą buvimo dokumentą arba vizą, atsakomybę už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą valstybės narės prisiima tokia tvarka:

- a) buvimo dokumentą išdavusi valstybė narė, suteikusi teisę būti ilgiausią laikotarpį, arba tais atvejais, kai galiojimo laikotarpiai yra vienodi, - valstybė narė, išdavusi buvimo dokumentą, kurio galiojimo laikas baigiasi paskiausiai;
- b) tais atvejais, kai skirtingų valstybių išduotos vizos yra vienos rūšies, - valstybė narė, išdavusi vizą, kurios galiojimo laikas baigiasi paskiausiai;
- c) tais atvejais, kai vizos yra skirtingų rūšių, - valstybė narė, išdavusi ilgiausiai galiojančią vizą, arba tais atvejais, kai galiojimo laikas yra vienodas, - valstybė narė, išdavusi vizą, kurios galiojimo laikas baigiasi paskiausiai.

4. Jei prieglobsčio prašytojas turi tik vieną ar daugiau buvimo dokumentų, kurių galiojimo laikas yra pasibaigęs mažiau kaip prieš dvejus metus, arba vieną ar daugiau vizų, kurių galiojimo laikas yra pasibaigęs mažiau kaip prieš šešis mėnesius ir kurios leido jam faktiškai atvykti į valstybės narės teritoriją, šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys taikomos tol, kol prašytojas nėra išvykęs iš valstybių narių teritorijų.

Jei prieglobsčio prašytojas turi vieną ar daugiau buvimo dokumentų, kurių galiojimo laikas yra pasibaigęs daugiau kaip prieš dvejus metus, arba vieną ar daugiau vizų, kurių galiojimo laikas yra pasibaigęs daugiau kaip prieš šešis mėnesius ir kurios leido jam faktiškai atvykti į valstybės narės teritoriją, ir jei jis neišvyko iš valstybių narių teritorijų, atsakinga yra valstybė narė, kurioje prieglobsčio prašymas yra pateiktas.

5. Tai, kad buvimo dokumentas arba viza buvo išduoti remiantis apgaulės būdu ar ne savo vardu arba pateikus padirbtus, suklastotus ar negaliojančius dokumentus, netrukdo atsakomybės priskirti juos išdavusiai valstybei narėi. Tačiau buvimo dokumentą arba vizą išdavusi valstybė narė nėra atsakinga, jei ji gali nustatyti, kad sukčiaujama buvo jau po to dokumento arba vizos išdavimo.

10 straipsnis

1. Kai remiantis tiesioginiais ar netiesioginiais įrodymais, apibūdintais 18 straipsnio 3 dalyje nurodytuose dviejuose sąrašuose, įskaitant Reglamento (EB) Nr. 2725/2000 III skyriuje nurodytus duomenis, nustatoma, kad prieglobsčio prašytojas neteisėtai kirto valstybės narės sieną, sausuma, jūra ar oru atvykdamas iš trečiosios šalies, už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą yra atsakinga ta valstybė narė, į kurią jis taip atvyko. Šios atsakomybės nelieka praėjus 12 mėnesių nuo tokio neteisėto sienos kirtimo dienos.

2. Kai valstybė narė negali ar nebegali būti laikoma atsakinga pagal šio straipsnio 1 dalį, ir kai, remiantis 18 straipsnio 3 dalyje nurodytuose dviejuose sąrašuose apibūdintais tiesioginiais ar netiesioginiais įrodymais, nustatoma, kad prieglobsčio prašytojas, - kuris į valstybių narių teritorijas atvyko neteisėtai arba kurio atvykimo aplinkybės negali būti nustatytos, - prašymo pateikimo metu yra iki tol ne mažiau kaip penkis mėnesius be pertraukos gyvenęs kurioje nors valstybėje narėje, ta valstybė narė ir yra atsakinga už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą.

Jei prašytojas ne trumpiau kaip po penkis mėnesius yra gyvenęs keliose valstybėse narėse, už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą yra atsakinga ta valstybė narė, kurioje jis gyveno paskiausiai.

11 straipsnis

1. Jei trečiosios šalies pilietis atvyksta į valstybės narės, kurioje nereikalaujama, kad jis turėtų vizą, teritoriją, ta valstybė narė ir yra atsakinga už jo prieglobsčio prašymo nagrinėjimą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas principas netaikomas, jei trečiosios šalies pilietis prieglobsčio prašymą pateikia kitoje valstybėje narėje, kurioje taip pat nereikalaujama, kad jis atvyktumui į teritoriją turėtų vizą. Šiuo atveju atsakinga už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą yra pastaroji valstybė narė.

12 straipsnis

Jei trečiosios šalies pilietis prieglobsčio prašymą pateikia valstybės narės oro uosto tarptautinio tranzito zonoje, ta valstybė narė ir yra atsakinga už prašymo nagrinėjimą.

13 straipsnis

Jei remiantis šiame reglamente išvardytais kriterijais negalima nustatyti jokios už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingos valstybės narės, už jo nagrinėjimą yra atsakinga pirmoji valstybė narė, kuriai buvo pateiktas prieglobsčio prašymas.

14 straipsnis

Jei keli šeimos nariai prieglobsčio prašymus pateikia toje pačioje valstybėje narėje vienu metu arba jų pateikimo dienos yra gana artimos, kad atsakingos valstybės narės nustatymo procedūros būtų atliekamos kartu, ir jei dėl šiame reglamente nustatytų kriterijų taikymo jie būtų išskirti, atsakinga valstybė narė nustatoma vadovaujantis šiomis nuostatomis:

- a) atsakomybė už visų šeimos narių prieglobsčio prašymų nagrinėjimą tenka tai valstybei narėi, kuri pagal kriterijus yra atsakinga už didžiausio šeimos narių skaičiaus perėmimą savo žinion;
- b) jei tai netinka, atsakomybė tenka valstybei narėi, kuri pagal kriterijus yra atsakinga už vyriausiojo iš šeimos narių pateikto prašymo nagrinėjimą.

IV SKYRIUS

HUMANITARINĖ IŠLYGA

15 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė, net jei ji ir nėra atsakinga pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus, gali šeimos narius, taip pat kitus priklausomus giminaičius sujungti dėl humanitarinio pobūdžio priežasčių, ypač vadovaudamasi šeimos ar kultūriniais motyvais. Šiuo atveju ta valstybė narė kitos valstybės narės prašymu nagrinėja atitinkamo asmens prieglobsčio prašymą. Atitinkami asmenys turi duoti sutikimą.

2. Tais atvejais, kai atitinkamas asmuo yra priklausomas nuo kito asmens pagalbos dėl nėštumo ar naujagimio, sunkios ligos, didelės negalios ar senyvo amžiaus, valstybės narės paprastai laiko kartu arba sujungia prieglobsčio prašytoją su kitu giminaičiu, esančiu vienos iš valstybių narių teritorijoje, jeigu šeimos ryšiai egzistavo kilmės šalyje.

3. Jei prieglobsčio prašytojas yra nelydimas nepilnametis, kitoje valstybėje narėje turintis giminaitį ar giminaičius, galinčius jį prižiūrėti, valstybės narės, jei įmanoma, sujungia nepilnametį su jo giminaičiu ar giminaičiais, jei tai atitinka geriausių nepilnamečio interesus.

4. Tais atvejais, kai valstybė narė, į kurią taip kreipiamasi, pritaria prašymui, jai pereina atsakomybė už prašymo nagrinėjimą.

5. Šio straipsnio įgyvendinimo sąlygos ir procedūros, įskaitant prireikus taikinimo mechanizmus valstybių narių nesutarimams dėl būtinybės atitinkamiems asmenims susijungti spręsti arba vietai, kur tai turėtų būti daroma, nustatyti, patvirtinamos 27 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

V SKYRIUS

PERĖMIMAS IR ATSIĖMIMAS

16 straipsnis

1. Valstybė narė, pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus atsakinga už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, įpareigojama:

- a) 17-19 straipsniuose nustatytais sąlygomis perimti savo žinion prašytoją, prieglobsčio prašymą pateikusį kitoje valstybėje narėje;
- b) išnagrinėti prieglobsčio prašymą;
- c) 20 straipsnyje nustatytais sąlygomis atsiimti prašytoją, kurio prašymas yra nagrinėjamas ir kuris be leidimo yra kitoje valstybėje narėje;
- d) 20 straipsnyje nustatytais sąlygomis atsiimti prašytoją, atsiėmusį nagrinėjamą prašymą ir pateikusį prašymą kitoje valstybėje narėje;
- e) 20 straipsnyje nustatytais sąlygomis atsiimti trečiosios šalies pilietį, kurio prašymą ji yra atmetusi ir kuris be leidimo yra kitoje valstybėje narėje.

2. Jei valstybė narė prašytojui išduoda buvimo dokumentą, tai valstybei narei pereina šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pareigos.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pareigos nebetaikomos, jei atitinkamas trečiosios šalies pilietis ne trumpiau kaip tris mėnesius yra išvykęs iš valstybės narės teritorijos, išskyrus atvejus, kai tas trečiosios šalies pilietis turi atsakingos valstybės narės išduotą galiojantį buvimo dokumentą.

4. Šio straipsnio 1 dalies d ir e punktuose nurodytos pareigos taip pat nebetaikomos, jei už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakinga valstybė, prašymą atsiėmus ar jį atmetus, yra patvirtinusi ir faktiškai įgyvendinusi nuostatas, kurių reikia, kad tas trečiosios šalies pilietis galėtų vykti į savo kilmės šalį arba kitą šalį, į kurią jis gali teisėtai keliauti.

17 straipsnis

1. Jei valstybė narė, kuriai buvo pateiktas prieglobsčio prašymas, mano, kad už to prašymo nagrinėjimą yra atsakinga kita valstybė narė, ji gali kuo skubiau ir jokių būdu ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo to prašymo pateikimo, kaip nustatyta 4 straipsnio 2 dalyje, dienos kreiptis į tą kitą valstybę narę, kad ši perimtų prašytoją savo žinion.

Jei prašymas perimti prašytoją savo žinion per tris mėnesius nepateikiamas, atsakomybė už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą tenka valstybei, kurioje tas prieglobsčio prašymas buvo pateiktas.

2. Prašančioji valstybė narė gali prašyti skubaus atsakymo, jei prieglobsčio prašymas buvo pateiktas po to, kai asmeniui buvo neleista atvykti arba pasilikti, kai jis buvo sulaikytas už neteisėtą buvimą arba kai jam buvo įteiktas arba įvykdytas sprendimas dėl išsiuntimo, ir (arba) kai prieglobsčio prašytojas yra sulaikytas.

Prašyme nurodoma, dėl kokių priežasčių reikalingas skubus atsakymas ir per kiek laiko tikimasi jo sulaukti. Šis laikotarpis yra ne trumpesnis kaip viena savaitė.

3. Abiem atvejais prašymas, kad kita valstybė narė perimtų prašytoją savo žinion, pateikiamas standartiniame blanke, pridedami tiesioginiai ar netiesioginiai įrodymai, apibūdinti 18 straipsnio 3 dalyje nurodytuose dviejuose sąrašuose, ir (arba) svarbios ištraukos iš prieglobsčio prašytojo pareiškimo, leidžiančios prašomos valstybės narės valdžios institucijoms patikrinti, ar ji yra atsakinga pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus.

Prašymų dėl prieglobsčio prašytojų perėmimo parengimo ir jų perdavimo procedūrų taisyklės yra patvirtinamos 27 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

18 straipsnis

1. Prašoma valstybė narė atlieka reikalingus patikrinimus ir sprendimą dėl prašymo perimti prieglobsčio prašytoją savo žinion pateikia per du mėnesius nuo prašymo gavimo dienos.

2. Atliekant šiame reglamente nustatytą valstybės narės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo procedūrą naudojami tiesioginių ir netiesioginių įrodymų elementai.

3. 27 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka sudaromi ir periodiškai peržiūrimi du sąrašai, pagal šiuos kriterijus nurodantys tiesioginių ir netiesioginių įrodymų elementus:

a) Tiesioginiai įrodymai:

- i) tai oficialūs įrodymai, lemiantys atsakomybę pagal šį reglamentą, kol jie neatmetami tiesioginiais įrodymais įrodžius priešingą dalyką;
- ii) valstybės narės 27 straipsnyje numatytam komitetui pateikia įvairių rūšių administracinių dokumentų pavyzdžius pagal oficialių įrodymų sąrašė nustatytą tipologiją.

b) Netiesioginiai įrodymai:

- i) tai orientacinio pobūdžio elementai, kurie, nors ir atmetini, tam tikrais atvejais pagal jiems priskiriamą įrodomąją vertę gali būti pakankami;
- ii) jų įrodomoji vertė nustatant atsakomybę už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą yra nustatoma kiekvienu konkrečiu atveju.

4. Įrodymų neturėtų būti reikalaujama daugiau negu reikia, kad būtų tinkamai taikomas šis reglamentas.

5. Nesant jokių oficialių įrodymų, prašoma valstybė narė savo atsakomybę pripažįsta, jei netiesioginiai įrodymai yra suderinami, patikrinami ir pakankamai išsamūs, kad tiktų atsakomybei nustatyti.

6. Tais atvejais, kai prašančioji valstybė narė prašo skubaus atsakymo pagal 17 straipsnio 2 dalį, prašoma valstybė narė visaip stengiasi laikytis prašomo termino. Išimtiniais atvejais, kai galima įrodyti, kad prašymo perimti prašytoją savo žinion nagrinėjimas yra itin sudėtingas, prašoma valstybė narė gali duoti atsakymą praėjus prašomam terminui, bet visais atvejais per mėnesį. Esant tokiai situacijai, prašoma valstybė narė prašančiajai valstybei narei per ankščiau nustatytą laikotarpį turi pranešti apie savo sprendimą nukelti atsakymo pateikimo terminą vėlesniam negu buvo prašyta laikui.

7. Tai, kad sprendimas nepriimamas per šio straipsnio 1 dalyje nustatytą dviejų mėnesių laikotarpį ir per šio straipsnio 6 dalyje minėtą vieno mėnesio laikotarpį, prilygsta prašymo priėmimui ir reiškia pareigą perimti asmenį savo žinion, taip pat ir pasirūpinti atitinkamais susitarimais dėl atvykimo.

19 straipsnis

1. Jei prašoma valstybė narė sutinka, kad ji turėtų perimti prašytoją savo žinion, ta valstybė narė, kurioje yra pateiktas prieglobsčio prašymas, praneša prašytojui apie sprendimą nenagrinėti prašymo ir pareigą perduoti prašytoją atsakingai valstybei narei.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėtame sprendime išdėstomi motyvai, kuriais jis yra grindžiamas. Jame taip pat nurodomas perdavimo vykdymo terminas ir prirėikus pateikiama informacija apie tai, kur ir kada prašytojas turėtų atvykti, jei jis į atsakingą valstybę

narę keliauja savarankiškai. Šis sprendimas gali būti apskundžiamas ar peržiūrimas. Šio sprendimo apskundimas ar peržiūrėjimas nesustabdo perdavimo vykdymo, nebent tam tikrais atvejais teisimai arba kompetentingos institucijos nusprendžia kitaip, jei tai daryti leidžia nacionaliniai teisės aktai.

3. Prašytojas iš valstybės narės, kurioje buvo pateiktas prieglobsčio prašymas, atsakingai valstybei narei perduodamas pagal pirmosios valstybės narės nacionalinės teisės aktus, atitinkamoms valstybėms narėms pasikonsultavus, kiek praktiškai įmanoma greičiau, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo prašymo perimti prašytoją savo žinion gavimo arba nuo sprendimo dėl skundo ar peržiūrėjimo priėmimo, jei sprendimo vykdymas buvo sustabdytas.

Jei reikia, prašančioji valstybė narė prieglobsčio prašytojui išduoda *laissez passer*, kuris turi būti 27 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka patvirtintos formos.

Atsakinga valstybė narė prašančiajai valstybei narei atitinkamai praneša, kad prieglobsčio prašytojas tikrai atvyko arba kad jis nustatytu laiku neatvyko.

4. Tais atvejais, kai perdavimas per šešis mėnesius neįvyksta, atsakomybę tenka valstybei narei, kurioje buvo pateiktas prieglobsčio prašymas. Šis terminas gali būti pratęstas ne ilgiau kaip iki vienerių metų, jei perdavimas negalėjo įvykti dėl prieglobsčio prašytojo įkalinimo, arba ne ilgiau kaip iki aštuoniolikos mėnesių, jei prieglobsčio prašytojas slapstosi.

5. Papildomos perdavimo taisyklės gali būti patvirtinamos 27 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

20 straipsnis

1. Prieglobsčio prašytojas atsiimamas pagal 4 straipsnio 5 dalį ir 16 straipsnio 1 dalies c, d ir e punktus šiomis sąlygomis:

- a) prašyme atsiimti prašytoją turi būti informacijos, leidžiančios prašomai valstybei narei pasitikrinti, ar ji yra atsakinga;
- b) valstybė narė, į kurią kreipiamasi, kad atsiimtų prašytoją, turi atlikti reikalingus patikrinimus ir kuo skubiau, bet jokiū būdu ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo perdavimo, atsakyti į jai pateiktą prašymą. Jei prašymas yra grindžiamas duomenimis, gautais iš „Eurodac“ sistemos, šis terminas sutrumpinamas iki dviejų savaičių;
- c) kai prašoma valstybė narė per b punkte nustatytą vieno mėnesio ar dviejų savaičių laikotarpį nepraneša apie savo sprendimą, manoma, kad ji sutinka atsiimti prieglobsčio prašytoją;
- d) valstybė narė, sutinkanti atsiimti prieglobsčio prašytoją, turi priimti tą asmenį atgal į savo teritoriją. Perdavimas atliekamas pagal prašančiosios valstybės narės nacionalinės teisės aktus, atitinkamoms valstybėms narėms pasikonsultavus, kiek praktiškai įmanoma greičiau, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo prašymo, kad kita valstybė narė perimtų jį savo žinion, gavimo arba nuo sprendimo dėl skundo ar peržiūrėjimo priėmimo, jei sprendimo vykdymas buvo sustabdytas;

e) prašančioji valstybė narė prieglobsčio prašytojui praneša apie sprendimą, kad atsakinga valstybė narė turi jį atsiimti. Sprendime išdėstomi motyvai, kuriais jis yra grindžiamas. Jame taip pat nurodomas perdavimo vykdymo terminas ir prireikus pateikiama informacija apie tai, kur ir kada prašytojas turėtų atvykti, jei jis į atsakingą valstybę narę keliauja savarankiškai. Šis sprendimas gali būti apskundžiamas ar peržiūrimas. Šio sprendimo apskundimas ar peržiūrėjimas nesustabdo perdavimo vykdymo, nebent tam tikrais atvejais teismai arba kompetentingos institucijos nusprendžia kitaip, jei tai daryti leidžia nacionaliniai teisės aktai.

Jei reikia, prašančioji valstybė narė prieglobsčio prašytojui išduoda *laissez passer*, kuris turi būti 27 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka patvirtintos formos.

Atsakinga valstybė narė prašančiajai valstybei narei atitinkamai praneša, kad prieglobsčio prašytojas tikrai atvyko arba kad jis nustatytu laiku neatvyko.

2. Tais atvejais, kai perdavimas per šešių mėnesių laikotarpį neįvyksta, atsakomybė tenka valstybei narei, kurioje buvo pateiktas prieglobsčio prašymas. Šis terminas gali būti pratęstas ne ilgiau kaip iki vienerių metų, jei perdavimas negalėjo įvykti dėl prieglobsčio prašytojo įkalinimo, arba ne ilgiau kaip iki aštuoniolikos mėnesių, jei prieglobsčio prašytojas slapstosi.

3. Įrodinėjimo ir įrodymų pateikimo bei jų aiškinimo taisyklės ir prašymų parengimo bei jų perdavimo procedūros patvirtinamos 27 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

4. Papildomos perdavimo atlikimo taisyklės gali būti priimamos 27 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

VI SKYRIUS

ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS

21 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė bendradarbiauja su kitomis valstybėmis narėmis, pranešdama to prašančiai valstybei narei apie prieglobsčio prašytoją tokius asmens duomenis, kurie yra tinkami, svarbūs ir tikrai būtini:

- a) nustatyti valstybę narę, atsakingą už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą;
- b) prieglobsčio prašymui išnagrinėti;
- c) bet kuriam iš šio reglamento kylančiam įsipareigojimui įvykdyti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija gali būti tik:

- a) prašytojo ir atitinkamais atvejais – jo šeimos narių asmens duomenys (vardas ir pavardė bei atitinkamais atvejais – buvusi pavardė; pravarde ir slapyvardžiai; esama ir buvusi pilietybė; gimimo data ir vieta);

b) asmens tapatybę patvirtinantys ir kelionės dokumentai (nuorodos, galiojimas, išdavimo data, išdavusi institucija, išdavimo vieta ir kt.);

c) kita informacija, reikalinga prašytojo asmens tapatybei nustatyti, įskaitant pirštų atspaudus, tvarkomus pagal Reglamentą (EB) Nr. 2725/2000;

d) gyvenamosios vietos ir kelionės maršrutai;

e) valstybės narės išduoti buvimo dokumentai ar vizos;

f) vieta, kurioje buvo pateiktas prašymas;

g) bet kurio ankstesnio prieglobsčio prašymo pateikimo data, dabartinio prašymo pateikimo data, nagrinėjimo stadija ir sprendimas, jei jis priimtas.

3. Be to, jei tai būtina prieglobsčio prašymo nagrinėjimo tikslais, atsakinga valstybė narė gali prašyti kitos valstybės narės leisti sužinoti, kuo prieglobsčio prašytojas motyvuoja savo prašymą ir atitinkamais atvejais – bet kokių prašytojo atžvilgiu priimtų sprendimų motyvus. Valstybė narė gali atsisakyti atsakyti į jai pateiktą prašymą, jei perdavus tokią informaciją gali būti pakenkta esmiems valstybės narės interesams arba susijusių ar kitų asmenų laisvių ir pagrindinių teisių apsaugai. Visais atvejais prašoma informacija perduodama gavus raštišką prieglobsčio prašytojo sutikimą.

4. Kiekviename informacijos prašyme išdėstomi motyvai, kuriais jis grindžiamas, ir tais atvejais, kai ji yra reikalinga, kad būtų patikrinta, ar yra kriterijus, galintis nustatyti prašomos valstybės narės atsakomybę, nurodoma, kokiais įrodymais, įskaitant svarbią iš patikimų šaltinių gautą informaciją apie prieglobsčio prašytojų pateikimo į valstybių narių teritorijas būdus ir priemones, arba kokia konkrečia ir patikrinama prašytojo pareiškimo dalimi ji yra grindžiama. Sutariama, kad tokia svarbi informacija iš patikimų šaltinių nėra savaimė pakankama atsakomybei ir valstybės narės kompetencijai pagal šį reglamentą nustatyti, bet ji gali padėti įvertinti kitus su konkrečiu prieglobsčio prašytoju susijusius požymius.

5. Prašoma valstybė narė turi atsakyti per šešias savaites.

6. Toks pasikeitimas informacija vyksta valstybės narės prašymu tik tarp valdžios institucijų, apie kurių paskyrimą kiekviena valstybė narė yra pranešusi Komisijai, o ši apie tai informuoja kitas valstybes nares.

7. Informacija, kuria buvo pasikeista, gali būti naudojama tik šio straipsnio 1 dalyje nustatytiems tikslams. Kiekvienoje valstybėje narėje tokia informacija, atsižvelgiant į jos rūšį ir ją gaunančios institucijos įgaliojimus, gali būti perduota tik valdžios institucijoms ir teismams bei specializuotiems teismams, kuriems yra pavesta:

a) nustatyti už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingą valstybę narę;

b) nagrinėti prieglobsčio prašymą;

c) atlikti bet kurį iš šio reglamento kylančių įsipareigojimų.

8. Informaciją teikianti valstybė narė užtikrina, kad ji būtų tiksli ir naujausia. Jei pasirodo, kad ši valstybė narė pateikė informaciją, kuri yra netiksli arba kuri neturėjo būti teikiama, gaunančiosioms valstybėms narėms apie tai nedelsiant pranešama. Jos įpareigojamos ištaisyti tokią informaciją arba ją panaikinti.

9. Prieglobsčio prašytojas turi teisę paprašęs būti informuotas apie visus tvarkomus duomenis apie jį.

Jei jis nustato, kad ši informacija yra tvarkoma pažeidžiant šį reglamentą ar 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾, ypač dėl to, kad ji yra neišsami ar netiksli, jis turi teisę reikalauti ją ištaisyti, panaikinti ar blokuoti.

Duomenis ištaisanti, panaikinanti ar blokuojanti valdžios institucija atitinkamai praneša informaciją perduodančiai ar gaunančiai valstybei narei.

10. Kiekvienoje atitinkamoje valstybėje narėje informacijos, kuria keičiamasi, siuntimas ir gavimas yra registruojamas atskiroje atitinkamo asmens byloje ir (arba) registre.

11. Informacija, kuria keičiamasi, saugoma ne ilgiau negu būtina tikslams, kuriems ją buvo keičiamasi.

12. Jei duomenys nėra automatiškai apdorojami, laikomi byloje arba nėra ketinama juos į ją įtraukti, kiekviena valstybė narė imasi atitinkamų priemonių užtikrinti, kad šio straipsnio laikymasis būtų veiksmingais būdais kontroliuojamas.

22 straipsnis

1. Valstybės narės Komisijai praneša apie įstaigas, atsakingas už pagal šį reglamentą atsirandančių pareigų atlikimą, ir užtikrina, kad tos įstaigos turėtų reikiamų išteklių savo uždaviniams atlikti ir visų pirma nustatytais terminais atsakyti į informacijos prašymus, prašymus perimti prieglobsčio prašytojus savo žinion ir prašymus juos atsiimti.

2. Taisyklės, reglamentuojančios saugaus elektroninio perdavimo tarp 1 straipsnyje minėtų įstaigų kanalų prašymams perduoti ir užtikrinti, kad siuntėjai automatiškai gautų elektroninį gavimo patvirtinimą, nustatymą, yra patvirtinamos 27 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

23 straipsnis

1. Valstybės narės gali dvišaliais pagrindais sudaryti savitarpio administracinius susitarimus dėl šio reglamento įgyvendinimo praktinių detalių, kad sudarytų palankias sąlygas jį taikyti ir didinti jo veiksmingumą. Tokie susitarimai gali būti dėl:

a) pasikeitimo ryšių palaikymo pareigūnais;

b) procedūrų supaprastinimo ir prašymų perimti arba atsiimti prieglobsčio prašytojus perdavimo bei jų nagrinėjimo terminų sutrumpinimo.

2. Apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytus susitarimus pranešama Komisijai. Komisija patikrina, ar šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti susitarimai nepažeidžia šio reglamento.

VII SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

1. Šis reglamentas pakeičia 1990 m. birželio 15 d. Dubline pasirašytą Konvenciją, nustatančią valstybę, atsakingą už vienoje iš Europos Bendrijų valstybių narių paduotų prieglobsčio prašymų nagrinėjimą (Dublino konvenciją).

2. Tačiau, siekiant užtikrinti valstybės narės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo priemonių tęstinumą, tais atvejais, kai prašymas buvo pateiktas po 29 straipsnio antroje pastraipoje nustatytos dienos, atsižvelgiama į įvykius, galinčius būti siejamais su valstybės narės atsakomybe pagal šį reglamentą, net jeigu jie įvyko iki tos dienos, išskyrus 10 straipsnio 2 dalyje minėtus įvykius.

3. Tais atvejais, kai Reglamente (EB) Nr. 2725/2000 daroma nuoroda į Dublino konvenciją, tokia nuoroda yra laikoma nuoroda į šį reglamentą.

25 straipsnis

1. Kiekvienas šiame reglamente nustatytas terminas skaičiuojamas taip:

a) tais atvejais, kai dienomis, savaitėmis ar mėnesiais išreikštas terminas yra skaičiuojamas nuo to momento, kai įvyksta įvykis ar veiksmas, ta diena, kurią tas įvykis ar veiksmas įvyko, į aptariamąjį terminą yra neįskaičiuojama;

b) savaitėmis ar mėnesiais išreikštas terminas baigiasi pasibaigus bet kuriai paskutinės savaitės ar mėnesio dienai, kuri yra ta pati savaitės diena ar sutampa su ta pačia diena, kurią įvyko įvykis ar veiksmas, nuo kurio tas terminas turi būti skaičiuojamas. Jei mėnesiais išreikštu laikotarpiu paskutinį mėnesį nėra dienos, kurią jis turėtų baigtis, tas laikotarpis baigiasi pasibaigus paskutinei to mėnesio dienai;

c) į terminus įskaičiuojami šeštadieniai, sekmadieniai ir bet kurios iš atitinkamų valstybių narių oficialių švenčių dienos.

2. Prašymai ir atsakymai siunčiami bet kuriuo būdu, kuris teikia gavimo įrodymą.

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

26 straipsnis

Šis reglamentas taikomas tik europinei Prancūzijos Respublikos teritorijai.

Parlamentui ir Tarybai parengia šio reglamento taikymo ataskaitą ir prireikus pasiūlo būtinas pataisas. Valstybės narės ne vėliau kaip likus šešiams mėnesiams iki to laikotarpio pabaigos nusiunčia Komisijai visą informaciją, reikalingą tai ataskaitai parengti.

27 straipsnis

1. Komisijai padeda komitetas.
2. Tais atvejais, kai daroma nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje numatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas parengia savo darbo tvarkos taisykles.

Pateikusi tą ataskaitą, Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento taikymo ataskaitas teikia tuo pačiu metu, kaip ir Reglamento (EB) Nr. 2725/2000 24 straipsnio 5 dalyje nustatytos „Eurodac“ sistemos įgyvendinimo ataskaitas.

29 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas prieglobsčio prašymams, pateiktiems nuo šešto mėnesio po jo įsigaliojimo pirmos dienos ir nuo tos dienos jis taikomas visiems prašymams perimti prieglobsčio prašytoją savo žinion arba jį atsiimti, nepaisant datos, kurią tas prašymas buvo pateiktas. Valstybė narė, atsakinga už prieglobsčio prašymo, pateikto iki tos dienos, nagrinėjimą, yra nustatoma pagal Dublino konvencijoje nustatytus kriterijus.

28 straipsnis

Ne vėliau kaip praėjus trejiems metams nuo 29 straipsnio pirmojoje pastraipoje minimos dienos, Komisija Europos

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse pagal Europos bendrijos steigimo sutartį.

Priimta Briuselyje, 2003 m. vasario 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

N. CHRISTODOULAKIS
